

Ασκητές μέσα στον κόσμο: Πατήρ Ευστράτιος Παπαχρήστου

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 11 Ιουνίου, 2019

Καταγόταν από τό Άγρίνιο αλλά γεννήθηκε στό χωριό Σκουτερά Τριχωνίδος Άγρινίου τό 1910, όπου ἦταν ὁ πατέρας του τότε ἑφημέριος.

Οἱ γονεῖς του, ὁ ἱερεὺς Χρῆστος Παπαχρήστος καί ἡ Θεοφάνη, ἦταν πολύ πιστοί καί εὐλαβεῖς καί ζοῦσαν μέ ἀκρίβεια τήν ὀρθόδοξη παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ὁ Κύριος τούς ἐκάλεσε ἑνωρίς κοντά Του καί ἄφησαν ἡ μέν μητέρα σέ ἡλικία 5 ἐτῶν καί ὁ πατέρας σέ ἡλικία 14 πεντάρφανο τόν μικρό Εὐστράτιο. Παρά ταῦτα ἡ βαθειά πίστη, ἡ εὐλάβεια καί ἡ ἀγάπη στήν Ἐκκλησία πού τοῦ φύτεψαν οἱ γονεῖς του τόν διατήρησαν πιστό καί καθαρό μέσα στήν Ἐκκλησία. Ὅχι μόνο δέν παρασύρθηκε ἀπό τόν κόσμο ἀλλά καλλιέργησε καί αὐξήσε τόν πόθο του νά διακονήσῃ τήν Ἐκκλησία ὡς ἱερεὺς.

Πολύ βοήθησε τήν κατά Θεόν προκοπή του καί τό ὅτι τό γενεαλογικό του δένδρο εἶχε εὐλαβεῖς καί ἀξιόλογους ἱερεῖς, κοντά στους ὁποίους ζοῦσε πνευματική ζωή καί καλλιέργησε τήν ἱερατική του κλήση. Ὁ ἀδερφός τοῦ πατέρα του, Νικόλαος, ἦταν ἱερεὺς στήν Μεγάλη Χώρα καί ὁ ἀδελφός τῆς μητέρας του, Αρχιμ. Απόστολος Φαφούτης, ὁ γνωστός «Παπαποστόλης», ἦταν ὁ κληρικός ὁ ὁποῖος ἔσωσε μέ τήν θυσία του καί τήν προσφορά του τό Άγρίνιο.

Ὁ Εὐστράτιος γνώριζε ἀγιογραφία καί καλλιγραφία, ἦταν αὐτοδίδακτος καί μέ τήν τέχνη αὐτή ἐξοικονομοῦσε, πρὶν γίνῃ ἱερεὺς, τά πρὸς τό ζῆν. Εὐρίσκονται ὠραιότατες εἰκόνες του πού κοσμοῦν τούς ναούς τῆς περιοχῆς.

Μέ τήν εὐλογία τοῦ Κυρίου ἔκανε οἰκογένεια. Ἐνυμφεύθη τήν εὐλαβῆ Θεοδοσία μέ

τήν όποία απέκτησαν έξι τέκνα (τά δυό έκοιμήθηκαν σέ βρεφική ήλικία).

Ανέθρεψαν τά παιδιά τους έν παιδεία και νουθεσία Κυρίου μέ αποτέλεσμα και οί τρεΐς γυιοί νά γίνουν θεολόγοι και μάλιστα οί δυό κληρικοί, ή δέ θυγατέρα τους είναι ψυχή αφιερωμένη στόν Θεό.

Στά παιδιά του ό Ευστράτιος είχε πολλή αγάπη μέχρι αυτόθυσίας. Ήταν όμως αυστηρός και άνυποχώρητος στις άταξίες τους και στις άνυπακοές τους, τίς όποίες παρουσίαζαν ως παιδιά.

Τό 1937 χειροτονήθηκε ό Ευστράτιος ιερέυς από τόν τότε Μητροπολίτη Αϊτωλίας και Άκαρνανίας κύριο Ιερόθεο. Φλόγα και πόθο είχε νά διακονήση τήν Έκκλησία, άφοϋ άλλωστε όλη ή παιδική και ή έφηβική ζωή του βιώθηκε μέσα στην Έκκλησία.

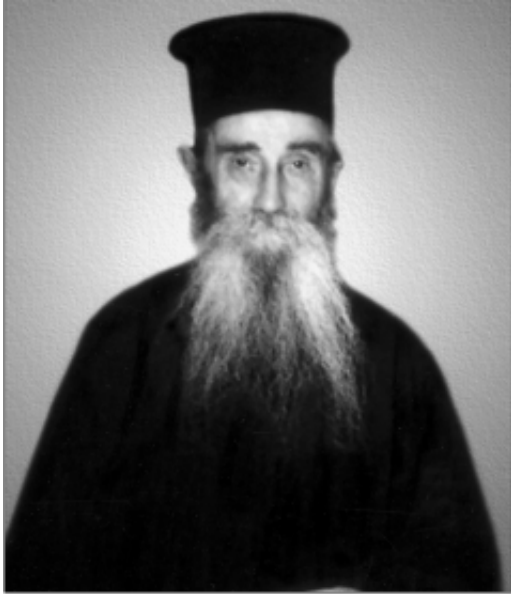
Ύπηρετησε σέ τρεΐς ένορίες, Σκουτεσιάδα, Έλαιόφυτο και Μεγάλη Χώρα, όλες τής έπαρχίας Τριχωνίδος Άγρινίου.

Ή ιερατική του διακονία ήταν μία συνεχής και άδιάκοπη προσφορά στο φρικτό Θυσιαστήριο και στις ψυχές τών χριστιανών. Ή θερμή πίστη του, ή αγάπη του στόν Θεό και στην Πατρίδα, ή αγάπη του στους Αγίους, στις άκολουθίες, στην ακρίβεια του τυπικού τών ιερών άκολουθιών και στην έν γενει λατρεία τόν έκαναν κληρικό πού σηκωνε έπάνω του μέ ευθύνη τήν παράδοση του γνησίου όρθοδόξου κληρικού και του συνειδητού Ρωμιού.

Ποτέ δέν άνέχθηκε τά παιδιά του νά άτακτοϋν μέσα στο Ιερό Βήμα. Ποτέ δέν υπεχώρησε και δέν έβαλε τηλεόραση στο σπίτι του, αλλά έλεγε συχνά: «Ίερέυς και τηλεόραση δέν συμβιβάζονται».

Λειτουργούσε και τίς μικρές λεγόμενες γιορτές και δέν επέτρεπε νά παραλειφθή τίποτε από τήν σειρά του τυπικού κατά τίς άκολουθίες. Έκανε τίς άκολουθίες του καθημερινώς και μέχρι τίς τελευταίες μέρες τής ζωής του στο δωμάτιό του. Ό Κύριος του χάρισε επί πλέον θαυμάσια φωνή και μ' αυτήν έψαλλε μέρα και νύχτα δοξάζοντας τόν Θεό.

Στην ιερατική του διακονία είδε πολλά θαύματα. Αρχικά ό ίδιος μέ άλλεπάλληλα θαύματα σώθηκε από τούς άντάρτες και τούς Γερμανούς όταν εκείνοι περισσότερες από έξι φορές τόν έσυραν στο έκτελεστικό απόσπασμα.

Ο π. Ευστράτιος Παπαχρήστου

Τό 1959, στίς 12 Σεπτεμβρίου, λειτουργοῦσε στόν κοιμητηριακό ναό Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Μεγάλης Χώρας τῆς ἐνορίας του. Ὁ ναός αὐτός εἶναι πρωτοχριστιανικός (τοῦ 6ου αἰῶνος μ.Χ). Ὅταν ἄρχισε τόν Ὄρθρο καί προχώρησε ἤρθαν δυό ἀδελφοί οἰκογενειάρχες. Ὁ ἕνας εἶχε παραμορφωμένο τό σαγόνι του καί δέν μπορούσε νά μιλήσῃ. Ὁ ἄλλος ζήτησε ἀπό τόν π. Εὐστράτιο νά τοῦ πῆ ἄν γνωρίζῃ στό Ἄγγινο κανένα καλό γιατρό. Ὁ π. Εὐστράτιος τούς εἶπε: «Καθῆστε ἐδῶ καί ἡ Παναγιά μας εἶναι ὁ καλύτερος γιατρός». Πράγματι παρέμειναν καί τό θαῦμα ἔγινε. Ὅταν ψαλλόταν τό «Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω Σε...» τῆς δοξολογίας, ὁ Ἰ. Νάκος, ὁ ἀσθενής, φώναξε δυνατά: «Παναγιά μου», ἔτρεξε στήν θαυματουργό εἰκόνα τῆς Παναγιᾶς μας καί ἔγινε τελείως καλά.

Τό καλοκαίρι τοῦ 1960 τόν ἐπισκέφθηκε ἡ κ. Π. μέ τόν σύζυγό της καί τοῦ ἀνέφεραν τόν πόνο τους γιατί δέν εἶχαν παιδιά. Ὁ π. Εὐστράτιος τούς εἶπε: «Μή φοβᾶσθε. Νά ἐξομολογηθῆτε εἰλικρινά, νά νηστεύσετε, θά τελέσουμε θεία Λειτουργία, ἄν μπορῆτε νά κοινωνήσετε, καί ὁ Κύριος θά κάνει τό θαῦμα του». Ἔτσι ἔκαναν καί τό θαῦμα ἔγινε. Σέ σαράντα ἡμέρες ἡ γυναῖκα ἔμεινε ἔγκυος.

Τήν ἀνοιξη τοῦ 1961 εἶχε φοβερή ἀνομβρία. Δέν εἶχαν γίνῃ τά ἀρδευτικά ἔργα τοῦ Ἀχελώου καί τά καπνά, ἡ κυρία ἀπασχόληση τῶν ἀνθρώπων, κινδύνευαν λόγω ξηρασίας. Οἱ κάτοικοι τῆς ἐνορίας ἦταν ἀνάστατοι. Ὁ π. Εὐστράτιος κάλεσε τούς χριστιανούς καί τούς εἶπε: «Νά νηστεύσουμε, νά ἐξομολογηθοῦμε καί νά λιτανεύσουμε τήν εἰκόνα τῆς Παναγίας μας. Ὁ Θεός μας θά δώσει βροχή». Ἔτσι καί ἔγινε. Τήν 29^η Μαΐου 1961 ἔγινε λιτανεία. Ὅταν ξεκίνησε ἡ λιτανεία οὔτε ἕνα συννεφάκι δέν ὑπῆρχε στόν οὐρανό, καμμία ἔνδειξη βροχῆς. Μέχρις ὅτου ὁμως ἐπιστρέψουν στό Ναό, κατέκλυσε τό χωριό ἡ βροχή. Δῶρον Θεοῦ καί θαῦμα.

Στίς 7 Σεπτεμβρίου τοῦ 1963 μετά ἀπό τήν θεία Λειτουργία πού εἶχε τελέσει, ἦρθε ὁ Σπυρίδων Τ. καί τοῦ ἀνέφερε ὅτι κάμπια πολλή κατέστρεψε τό τριφύλλι του καί τήν οἰκονομία του. Ὁ π. Εὐστράτιος πῆγε μαζί του στό χωράφι καί ἔκανε ἀγιασμό. Οἱ περιόικοι εἰρωνεύτηκαν τόν Σπύρο γι' αὐτό πού ἔκανε. Ἀφοῦ ἔγινε ὁ ἀγιασμός καί ἔφυγε ὁ Ἱερέας, σέ λίγο ἦλθε χαρούμενος ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ χωραφιοῦ ὁμολογώντας ὅτι ὅλη ἡ κάμπια μετά τόν ἀγιασμό ἔπεσε στό παρακείμενο αὐλάκι μέ τό νερό. Πρασίτισε τό νερό.

Κάποτε ἔκανε στό σπίτι του στήν Μεγάλη Χώρα εὐχέλαιο. Ξαφνικά ἦλθε τό ζεῦγος Α. Λ. μέ τό μικρό παιδάκι τους στά χέρια. «Πάτερ, σταύρωσε τό παιδί, εἶναι πολύ ἄρρωστο. Σταύρωσέ το καί θά τό πᾶμε ἀμέσως στόν γιατρό στό Ἀγρίνιο». Ὁ π. Εὐστράτιος τό σταύρωσε μέ τό ἅγιο ἔλαιο τοῦ εὐχελαίου καί τούς εἶπε: «Πηγαίνετε στό σπίτι σας. Τό παιδί θά γίνει καλά». Ἔτσι καί ἔγινε.

Ἔρχονταν πολλοί μέ πνεῦμα ἀκάθαρτο, μέ ἐπήρεια πονηροῦ καί ἀφοῦ τούς διάβαζε, θεραπεύονταν.

Πολλά ζῶα, ἄλογα, πρόβατα κ.λ.π., ἔτοιμα νά ψοφήσουν, μόλις ἔκανε ἀγιασμό καί τάραντιζε, γίνονταν τελείως καλά.

Δέν εἶναι λίγες οἱ περιπτώσεις κατά τίς ὁποῖες, ἐνῶ οἱ ἀγρότες ράντιζαν τά καπνά μέ πολλά φάρμακα γιά νά τά σώσουν ἀπό τό σκουλήκι πού τά θέριζε καί δέν ἔφερναν ἀποτελέσματα, μόλις ἔκανε ἀγιασμό ὁ π. Εὐστράτιος ἀμέσως ἔξαφανιζόταν τό σκουλήκι.

Ἡ Ἑλ. Ἐπ. εἶχε μεγάλο ἀλλεργικό πρόβλημα. Ἐφθασε σέ ἐπικίνδυνη κατάσταση. Οἱ γιατροί ἔδειξαν ἀδυναμία θεραπείας καί οἱ γονεῖς κατέφυγαν στόν π. Εὐστράτιο. Μία ἐβδομάδα τούς εἶπε θά προσευχηθοῦμε θερμά καί ὁ Κύριος θά δώσει τήν θεραπεία. Ἔτσι καί ἔγινε. Ἡ ἀσθενής ἔγινε τελείως καλά.

Τόν καιρό τῆς κατοχῆς δέν εἶχε οὔτε τά ἀπαραίτητα γιά νά συντηρήσει τήν οἰκογένειά του. Ξεκινούσε μέ τά πόδια ἀπό τό χωριό Σκουτεσιάδα γιά νά πάη στό Ἀγρίνιο νά πάρη τοῦλάχιστον κάτι ἀπλό γιά τά δύο παιδιά του πού εἶχε τότε. Στόν δρόμο προσευχόταν νά τοῦ δώσει ὁ Κύριος κάτι γιά νά ἀγοράσει ἔστω λίγα τρόφιμα. Ἡ προσευχή του εἰσακούεταν. Δέν εἶναι λίγες οἱ περιπτώσεις πού μετά τήν προσευχή εὔρισκε ἐκεῖνο τόν καιρό χρήματα στόν δρόμο.

Προεῖδε τήν κοίμησή του καί εἶπε ὅτι ἐγώ θά φύγω σέ λίγο. Τό τελευταῖο τροπάριο πού ἔσαλε πρό τῆς κοιμήσεώς του ἦταν τό «Τίς Θεός μέγας...».

Ἐκοιμήθη τήν 28^η Ἰανουαρίου 2000.

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

Σημειωτέον ότι τό σῶμα του δέν πάγωσε, ἂν καί πέρασαν περισσότερες ἀπό 24 ὥρες ἀπό τήν στιγμή πού ἀναχώρησε γιά τήν ἄνω Ἱερουσαλήμ.

Ἄς ἔχουμε τήν εὐχή του. Ἀμήν.

(Από το βιβλίο «[Ασκητές μέσα στον κόσμο](#)», Κεντρική διάθεση βιβλίου: Ιερόν Ησυχαστήριον «Ἅγιος Ἰωάννης ο Πρόδρομος», Μεταμόρφωσις Χαλκιδικῆς)

(Πηγή ηλ. κειμένου: enromiosini.gr)